

Autoři: Alexander E. Ronnett, Faust Bradescu

Autoři vyzorovali, že většina lidí činí chybu v podobě nedostatečného zvážení sociopolitických fenoménů v jejich přirozeném kontextu, což má za následek nepochopení politických otázek tvořících podklad jejich vzniku, rozsah jejich působnosti a zvláště pak jejich důležitost v rámci prostředí, v němž se zrodily. Většinou se totiž nechají unést vášněmi politických obviňování nebo nadějemi v okamžitý prospěch a na každý fenomén následně nahlíží v čistě lineární rovině: jestli je dobrý nebo špatný, akceptovatelný nebo odsouzeníhodný.

Vlády a ostatní výkonné orgány užívají podobných „postupů“ a udržují tak atmosféru podezírání a neporozumění, jež brání zrodu povědomí o jistých základních pravdách, v něž věříme. K tomu je navíc třeba vzít v potaz, že v době zachvácené krvavými konflikty, kdy doposud nezmizely zlé vzpomínky a staré nenávisti, není nic jednoduššího, než se přidržovat tohoto omezeného a předsudečného způsobu souzení věcí okolo sebe, kdykoli okolnosti vyjeví nutnost diskutování této problematiky před zraky veřejnosti. Sklon veřejnosti k této dětinské zaslepenosti je živěn těmi, jež jsou svolni k manipulování s historickými, politickými nebo společenskými pravdami, či dokonce k jejich vymazání z análů. Vědí, že „běžný člověk z davu“:

- ...vše vnímá prizmatem svého osobního nahlížení a označí za falešné a nepravdivé vše, co odporuje jeho myšlenkám
- ...není schopen umístit sama sebe do společensko-historického kontextu daného fenoménu, aby jej posoudil na základě srovnání s realitou, ani se nedokáže odpoutat od své vlastní reality, čímž se jeho porovnávací schopnosti omezují jen na sféru, která se ho bytostně dotýká
- ...a je ovlivnitelný tím, co mu média naservírují, aniž by byl schopen odhalit lži, zkreslené informace či zrádné pomluvy, zamořující většinu těchto komunikačních kanálů.

Na základě postojů masového člověka je tudíž pro nečestné lidi jednoduché si zachovávat kontrolu i nad těmi nejliberálnějšími a nejintelligentnějšími názory a svést i ty nejčestnější a nejspravedlivější lidi na scestí. Není to nikterak překvapivé, neboť za situace, kdy

společenství pomlouvačů si udržuje dostatečný vliv těžíce z jednoduchosti emocionálních a těžko ověřitelných argumentů, jsou zhusta nejděčnějším terčem této neomalené propagandy osoby, jež nejsou dostatečně vybaveny k vlastní obraně. Lidé nejsou dostatečně rezervovaní vůči těmto ojedinělým útokům, mají nízkou výpovědní hodnotu. V dlouhodobém horizontu se tyto hoaxy z důvodu nedostatku příhodných protiargumentů stávají „autentickými dokumenty“ a bitva je dobojována.

Předsudky a pokřivení reality se tudíž stávají smrtelnými zbraněmi, schopnými zmatení i těch nejjasnějších myslí a vytvoření podhoubí nenávisti či nedůvěry vůči jistým sociopolitickým doktrínám, jež lze považovat za hodnotné. Je to právě i případ rumunského legionářského hnutí. Účelem této syntézy je pomoci veřejnosti lépe porozumět podstatě tohoto hnutí a nahlédnout do ní z pohledu jeho bývalých členů. Ti z vás, kteří se doposud setkali jen s názory neodbytných myšlenkových manipulátorů, dozajista na výchovné metody a činnost tohoto duchovního hnutí nahlíží jako na aktivity po krvi lačnicí teroristické organizace. Nic však není dále od pravdy.

Doktrína, jejímž cílem je přetvořit jedincovu vnitřní strukturu, a tím z něj učinit lepší, inteligentnější a čestnější bytost, doktrína, jejíž základní stavební kameny představují morální zásady a láska, dozajista nemůže být teroristická, rasistická nebo oligarchická. Je otevřená každému jedinci bez ohledu na jeho rasu, společenské či profesionální postavení, kulturu, náboženské přesvědčení nebo filosofické zaměření. V procesu vytváření „nového člověka“ je klíčovou jeho přeměna z obyčejného člověka v kvalitativně vyšší osobnost. Tato nová osobnost bude mít v sobě potenciál překonat sebe sama pomocí odvrhnutí sklonů k nenávisti, materialismu a bažení po moci.

Jeden mladý italský spisovatel v sobě našel dostatek kuráže vzepřít se předsudkům šířeným nepřáteli Legie archanděla Michaela a vyhledat si přímé zdroje legionářské doktríny. Následně o tomto hnutí napsal:

„Jedna věc by měla být každému ozřejmena již v samotném začátku: Legie archanděla Michaela nepředstavuje politickou stranu v obvykle vnímaných nuancích, ani nátlakovou skupinu, parareligiózní organizaci nebo sektu. Jedná se o naprosto originální hnutí, jehož primárním účelem a cílem je duchovní a morální obnova a vytvoření nového člověka: jedince, který bude stát v příkré opozici demokratickému stvoření nazývanému *homo oeconomicus*, jednajícím výhradně pragmaticky a egoisticky.“¹⁾

Jestliže bylo o legionářském hnutí doposud referováno v pohrdavém tónu, je to způsobeno tím, že základní kameny jeho doktríny i jeho výchovná východiska stojí v protikladu politickým koncepcím postaveným na materialismu a nemorálnosti. Lidmi je vnímáno coby mohutná síla obnovy, jež bude v dlouhodobém horizontu schopná svrhnout panující koncepcie našeho zmateného a nerozhodného světa, a to nikoli pouze na filosofické úrovni, nýbrž i na té sociálně-politické. Poselství národu a univerzální výzva byly chápány v rámci síly výjimečných

zásad legionářského hnutí. Takovéto myšlenky způsobují rozruch mezi politickými proudy považovanými za dominantní, či o dominanci usilujícími.

Něco podobného se může jevit nepravděpodobným, vezmeme-li si v potaz, že zmiňovaná doktrína vznikla v malé zemi, jejíž obyvatelé nemají žádné expanzivní tendence či nároky. Důležitou substanci legionářského hnutí však představuje duchovně orientovaný mesianismus, jenž apeluje na každého čestného člověka, který si je vědom své lidské hodnoty a usiluje o změnu běhu historie. Změny má být dosaženo prostřednictvím aplikace morálních norem v rámci lidského jednání a národního života. Tyto normy mají nahradit panující egoismus. Podobná obměna bude dozajista nelehkým, avšak nikoli nemožným úkolem. Právě z těchto důvodů jsou legionářská doktrína i její stoupenci i nadále terčí zatvrzelých útoků, ač uplynulo již celých 40 let od komunistického převzetí moci v Rumunsku a zákazu legionářského hnutí. Legionářský duch totiž stále přežívá, je sice málo viditelný, o to však houževnatější, jsa zakořeněn v hloubi rumunské duše coby jediná spása pro národ a možná i celý svět, jež pozvolna směřují vstříc propasti.

Obviňování, pomluvy a lži o legionářském hnutí jsou na denním pořádku. Je využíváno každé příležitosti k zakazování jeho nauky a k útočení na ty, kteří se více či méně přiklonili k jeho doktríně usilující o spásu rumunského národa. Bude trvat ještě mnoho let, než dojde k obnovení rovnováhy a originální a vysoce spirituální myšlenky Cornelia Zelea Codreana opět získají světové vážnosti.

Upřímným cílem pisatelů následujících řádků, naleznuvších v sobě dostatek svědomí a odvahy poodhrnout roušku špinavé propagandy, je představit rumunské legionářské hnutí v jeho reálném světle. Nejedná se o detailní analýzu legionářského fenoménu, jako spíše o souhrnné resumé rozličných fází vývoje a myšlenkových vývodů Legie archanděla Michaela během prvních čtrnácti let její existence, tj. do doby, než Rumunsko vstoupilo do 2. světové války. V té době bylo několik desítek tisíc legionářů vězněno generálem Ionem Antonescem, jenž si přivlastnil vítězství legionářského hnutí nad diktaturou krále Carola II. a následně ustavil vlastní diktaturu.

Stručná historie legionářského hnutí

Tváří tvář zuřivě materialistickým a morálně korumpovaným tendencím, jež dominovaly národní scéně, se jevílo být zřejmým, že jedině moc biblických přikázání, návrat k náboženským kořenům a síla sebeobětování mohou zastavit pád na naprosté dno. Právě z tohoto důvodu je legionářské hnutí od svého samotného počátku postaveno na následujících principech:

- má hierarchický charakter
- oceňuje osobní odpovědnost
- apeluje na lásku k vlasti
- vychází z křesťanských duchovních hodnot
- smysl pro obětování se považuje za vrcholnou ctnost

Corneliu Zelea Codreanu tyto zásady nehlásal masám s úmyslem je zorganizovat a vytvořit z nich opoziční politickou stranu. Nestál o volební vítězství, nýbrž o vnitřní proměnu jednotlivce. Jeho cílem bylo přetvořit mentalitu. V první řadě zamýšlel založit školu, jež by připravovala mladé lidi na život a učinila z nich čestné, pracovité, morální a inteligentní jedince, nešticící se obětí ve jménu všeobecného blaha.

V žádném bodě legionářských norem a zásad nenajdete podněcování k sociální, rasové nebo náboženské nenávisti. Základem legionářského hnutí a výchovy v jeho duch je láska. Láska v nejčistším slova smyslu: respekt k bližnímu svému, ať již jím je kdokoliv; respekt k lidské práci, ať již nebeskromnější a v neposlední řadě respektování názorů druhých, bez ohledu na jejich případnou absurdnost nebo vzájemnou neslučitelnost. Do řad Legie vstupovali Němci, Maďaři, Turkové i Tataři, neboť legionářský ideál se neomezoval na určitou rasovou nebo náboženskou představu. Jednoduše se chtěli postavit davové mentalitě zachvacující jejich rasu stejně jako činili Rumuni ve vztahu ke svým masám. Každý měl stejná práva a povinnosti. Existovala zde jediná nepřestupitelná podmínka: každý jedinec musel zasvětit své tělo i duši velké duchovní revoluci. Jedině tak bylo možné porozumět hloubce politické vize Cornelia Codreana.

Počátky hnutí byly nesmírně trnité. Bylo tomu tak z několika důvodů, z nichž mnohé byly pochopitelné:

- Legie archanděla Michaela ztělesňovala nový soubor principů, jež byly absolutním protipólem těch v té době panujících
- V raném stádiu byla skupina složena z nezkušených mladých lidí, kteří neslibovali absolutně nic konkrétního a okamžitého.
- Panovala přirozená nedůvěra vůči nové organizaci či "straně", o níž se předpokládalo, že bude stejná jako ty dosavadní (v té době v Rumunsku fungovalo okolo třiceti politických stran).
- Panoval všeobecný skepticismus vůči čemukoli, co by mohlo přinést jakoukoli změnu.
- Tisk okamžitě zařadil legionářské hnutí mezi fašisty a později nacisty.
- Vládní instituce se stavěly nepřátelsky vůči dobrovolnickému hnutí, jež se ukázalo být rezistentním vůči všem typům manipulace.
- Masy reagovaly nedůvěřivě na nezavedenou politickou sílu.
- Organizace vznikla v zemi, kde panovala absolutní chudoba.

Organizace doslova a do písmene začínala od absolutní nuly. Netěšila se žádné podpoře finančních kruhů (bank, kapitalistických skupin atd.) Právě z těchto důvodů Codreanu své hnutí vybudoval na bázi neobvyklých principů:

1. Militantní organizace

Fungovala pod znakem osobního přístupu, ochoty se obětovat a vůle. Základní jednotkou Legie archanděla Michaela není shromáždění členů majících společné politické ústředí, nýbrž malá skupinka jednotlivců, jež byli vybíráni jeden po druhém svým budoucím vůdcem. Tato jednotka, nazývaná "Hnízdo", funguje na bázi nezávislé buňky, která je však hierarchicky

přidružena k jednotce vyššího druhu, jež se zodpovídá zase svému nadřízenému orgánu. Na špici celé pyramidy pak stojí vůdce legie.²⁾

2. Politická organizace

Organizace nespolehá na nejrůznější komise a subkomise, zřízené k uspokojení dílčích zájmů. Jedná se o hierarchický systém v čele s legionářským senátem a vůdcem legií, cele oddaných národu, jeho blahu a jeho harmonickému rozvoji.

3. Duchovní organizace

Duchovní stránka představuje nejdůležitější aspekt legionářské činnosti. Účelem je vyprovokovat radikální transformaci mentální struktury a morálky národa prostřednictvím nepřetržité práce s jedincem. Každý legionář se proto neustále snaží vzdělávat v souladu s morálními a etickými normami, pravidly chování, přičemž se dobrovolně podřídí duševní disciplíně. V dlouhodobém horizontu má tato duševní disciplína zrodit nové impulsy, nové postoje, nové náhledy na smysl života ve společnosti a na člověka, coby základní stavební jednotky celé společnosti.³⁾

4. Finanční organizace

Shromažďování zdrojů nezbytných k provozování aktivit hnutí není ani v nejmenším podobné obvyklému systému financování prostřednictvím dílčích zájmových skupin, monopolů nebo nějakých obskurních organizací. Bylo usneseno, že za účelem fundamentální změny v panujícím myšlení bude legionářské hnutí představovat příklad nezávislosti, což znamenalo, že bude financováno z vlastních zdrojů. Soběstačnost hnutí usilujícího a všeobecný respekt znamená jeho nezávislost jakýchkoli jiných skupinách, což mu poskytuje možnost bojovat bez obav z kohokoliv. Od svých lopotných začátků až do současnosti se legionářské hnutí snažilo financovat své potřeby z členských příspěvků a darů ze strany svých členů a sympatizantů.

Poznámky:

1) Sburlati, Carlo, *Codreanu, il Capitano*, p. 63, Ed Volpe, Rome, 1970.

2) Viz: Corneliu Codreanu: *Carticica sefului de cuib*, Ed. Omul Nou, München, 1971 (rumunsky); Paul Guiraud: *Codreanu et la Garde de Fer*, Ed. Francisme, 1940; Faust Bradescu: *Le Nid, unite de base du Mouvement Légionnaire*, Ed. Carpatii, Madrid, 1973.

3) Viz: Faust Bradescu: *Les trois épreuves légionnaires*, Ed. Promethee, Paris, 1973.

Článek *The Legionary Movement in Romania* byl převzat ze stránek vydavatelství Wermod and Wermod.